Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 26. | Den 25 Augusti 1929. | 57:e årg.

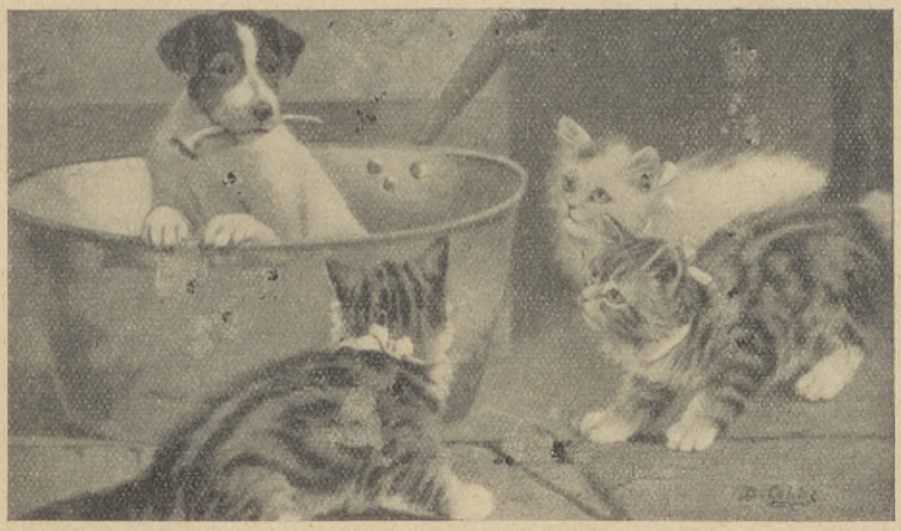

En inkräktare.

Roll var ute på strövtåg, men detta företog han icke blott för sitt nöjes skull utan även i hopp att finna en eller annan godbit.

Han var nämligen ofta hungrig, och han tyckte, att han behövde mera mat, än han fick.

Strövtågen bjödo inte så sällan på spännande upplevelser, varom bilden i detta nummer påminner oss. Denna visar oss Roll, då han överraskas av Flossy och hennes ungar. Inför övermakten tog Roll till flykten, viss om att det är bättre att fly än illa fäkta.

OKÄNDA, MEN DOCK KÄNDA.

I den förskräckliga bataljen vid Nanschan, under kriget mellan Ryssland och Japan, blevo tvänne japanska soldater illa sårade av samma bomb. Ehuru de voro fullkom-

ligt obekanta för varandra, kröp den ene, en korpral, som själv led av svåra plågor, närmare sin kamrat för att kunna förbinda hans sår.

"Bry dig inte om mig", viskade denne, "utan sköt om ditt eget sår. Jag tror på Herren Jesus, och han är med mig."

Korpralen böjde sig över honom och sade: "Även jag känner och älskar honom. Vi kunna då båda säga: 'Om jag än vandrar i en mörk dal, fruktar jag intet ont, ty du är när mig; din käpp och stav, de trösta mig.'"

"Det göra de, det göra de", svarade den andre. "Herren Jesus tar hand om mig och släpper mig icke, och i honom har jag evigt liv."

I samma ögonblick genomborrade honom en kula, och han yttrade icke ett ord mera här på jorden. Korpralen fördes till ett sjukhus, och här berättade han för den kristna sköterskan om det stilla samtal han haft med en okänd broder i Kristus, mitt i eld och blod. Han tillfrisknade och med glädje och frimodighet söker han nu för andra peka på honom, som är vägen, sanningen och livet.

Båda dessa, det hedniska Japans soldater, hade lärt känna Herren Jesus genom att läsa de biblar Englands eller Amerikas kristna sänt till deras land. Må vi sprida Guds ord

GOSSENS SANG I SKOGEN.

Fröjd förutan like,
hjärta, sjung!
Skogen är mitt rike,
jag dess kung!

Allting ler och blommar
omkring mig,
skönhet strör var sommar
på min stig.

Hög sig himlen välver,
klar och blå.
och i ljuset skälver
varje strå.

Lilla fågeln bjuder
på sin sång;
Mången gång den ljuder
kvällen lång.

Allting här jag äger:
bäckens brus,
mjukt och mossigt läger,
furans sus.

Källans svala vatten,
vildros skär,
Stjärneglans i natten,
röda bär.

Skogen är mitt rike.
jag dess kung;
fröjd förutan like,
hjärta, sjung!

Ebba Ramsay.

En hel karl.

(Forts. fr. nr 25.)

Du har skött dig bra hela sommaren, det ha vi alla lagt märke till.

Och så blev det riktig skallgång. Men Blomma var spårlöst borta. Undrar du på, att det var en tröstlös liten pojke, som den kvällen vände hemåt? Tankarna virvlade i den stackars trötta hjärnan, och en intensiv längtan efter mor grep honom. Om han finge tala om för henne, hur lessen han var!

Plötsligt reste han sig upp. Vad var det mor hade sagt, när han gick hemifrån? — Kom ihåg, Nils, att du kan gå till Gud, precis som du går till mor. Ja, alldeles så, hade hon sagt.

Å, så Nils den kvällen hade mycket att tala med Gud om! Ja, han tänkte nästan, att han genast skulle få se Blomma, då han kom över nästa morgon, så mycket hade han bedit.

Men det hoppet slog fel. Och sedan männen varit ute ännu en gång den dagens e. m. troddes bestämt, att Blomma förlorat sig i den stora, milsvida skogen.

På fjärde dagen, sedan olyckan hänt, kom Kvarn-Anders roende över sjön. Han hade några lövhässjor, han skulle se till. Nils hade den dagen en sådan underlig känsla av att Blomma ropade på honom. När därför den snälle gamle Anders kom, bad han honom se efter kreaturen. Han trodde säkert, han skulle finna Blomma, sade han.

Anders övertog vakten, och Nils sprang in i skogen bortåt stormyren till. Det var alldeles säkert, att Blomma ropade på honom. Han kände det så. Men ingen Blomma såg eller hörde han, hur ivrigt han än spejade och lockade. Modstulen begav han sig på återväg. Men så blev han riktigt driven att gå ett stycke ut åt myren bakom en stor sten, där han ofta, ofta stått och lyssnat och lockat. Och kan man tänka sig! Då han gick runt denna, vad får han se, om inte stackars Blomma så djupt sjunken i gyttjan, att endast en del av ryggen samt hals och huvud syntes! Du skulle känt hur hjärtat började dunka i Nils! Ständigt lockande sökte han sig väg till den stackars kon, som vid åsynen av Nils helt sakta och jämmerligt råmade.

Vad skulle Nils göra? Ensam kunde han intet och med Anders' hjälp gick det inte heller. Tankarna arbetade. Jo, nu visste han! Och under ideliga smekningar av Blommas stackars huvud samlade han det finaste gräs han kunde komma över och bjöd henne. Men hon var så trött och förbi, att hon knappt orkade röra det. Och tänk, vad hon måtte vara hungrig! Hon hade ätit upp allt hon räckte runt omkring sig.

Då Nils drog sig bort från kon och denna förstod, att hon åter skulle bli lämnad ensam, började hon riktigt skrika. Å, så det skar i Nils' öron, och så ont det gjorde att höra! Men han förstod, att nu måste han handla raskt, och så ilade han tillbaka till Anders. Denne förstod genast, hur saken hängde ihop, och lovade stanna, medan Nils rodde hem efter hjälp.

Det var en andfådd och av iver darrande Nils, som nu sprang ned till husbonn ute på åkern. Med få ord förklarade han vad som hänt, och det dröjde inte länge, förrän sex män, försedda med linor, stakar, säckar, m. m. för full fart kom med Nils till stället, där Blomma fanns.

I ladugården.

Men vilket arbete det blev! Det lyckades dock, och efter ett par timmars möda var Blomma uppe ur träsket och låg skälvande och darrande på skogsstigen. Och Nils skötte sig verkligen som en hel karl! Vatten sprang han efter och lät Blomma dricka sig otörstig. Sen satte han sig hos henne, smekte och strök henne om nosen och småpratade med henne, liksom ville han

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBL.

tala om, att nu var allt bra igen. Och gräs fick hon, men bara litet om sänder, förmanade husbonden. Innan kvällen hade man lyckats föra Blomma till inhägnaden, där hon ägnades den största omsorg.

Innan veckan var till ända, kunde Blomma börja röra på sig igen, och snart var hon lika kry som någon av de andra. Men det var besynnerligt, så glad hon blivit i Nils! Hon följde honom i hälarna precis som en hund, och bara Nils ropade "Blomma", lämnade hon genast sitt bete och kom bölande fram till honom. Ja, de hade blivit goda vänner! Och undra på det! Det var ju Nils, som fann och räddade henne.

Och sommaren gick till ända utan vidare äventyr, och den dagen kom, då Nils skulle ta avsked från de snälla människorna han varit hos och åter gå hem till de sina. Men det blev inte riktigt, som Nils tänkt sig. Han hade ämnat kila skogsvägen hemåt, den var så gen. Men då han bugat för fru Alner och tackat och sagt adjö till henne och Maja och drängen och alla barnen, sade husbonden: — Sitt upp i vagnen här nu, Nils. Jag har ett ärende ditbort. Din lön ska du få, då vi skiljs åt. Det var annat det! Tänk, komma åkande hem till mor!

Då vagnen stannade utanför Nils hem, steg herr Alner av. — Jag har ett litet ärende till mor, sade han till den förvånade Nils. Hjälp mig här! Och så lastade han av ett par säckar och lådor och en stor korg, som stått på vagnen. Under tiden hade Nils' far och mor och syskon samlat sig kring dem.

Herr Alner skrattade åt de förvånade minerna hos Nils' far och mor, medan avlastningen pågick. — Det är så, sade han, att Nils skaffat ihop litet åt er, medan han varit hos oss. Och då han inte kunde bära det, måste jag köra. Du skulle sett Nils! Vad menades med allt detta? Men far och mor förstodo, och de sågo med glädje på sin Nils och med tacksamhet på hans husbonde.

— Han har skött sig då? frågade far.

— Vill lova det, som en hel karl ändå. Ni får heder av pojken, kära vänner. Det var detta jag ville gå med och säja själv. Min hustru trodde de här sakerna kunde behövas i huset, och därför sände hon med dem.

— Och du Nils, fortsatte herr Alner under det han tog upp plånboken, ska ha den här som din lön. Det är mer än jag kom överens om med din far, men mor och jag tycker, att du förtjänt den. Och så lade han en ny, 50-kronesedel i den förbluffade Nils utsträckta hand!

Vilken glädje! Det var en lycklig familj, som samlades den kvällen. Bland allt det präktiga, man hjälpts åt plocka upp, fanns också en kostym kläder, alldeles passande till Nils. Tänk! Far var frisk, skulden kunde betalas, mat fanns, och allt skulle bli bra.

— Det var Gud, som hjälpte mig hela tiden, mor. Och han lät mig också finna Blomma, viskade Nils, när mor den kvällen stoppade om sin gosse.

— Ja-a, Nils, det var Gud. Glöm inte att tacka honom och sök alltid din hjälp hos honom, då ska det i fortsättningen gå bra för dig.

Och Nils drog en lång suck av idel välbehag. Tänk, att vara hemma igen! Och just som han höll på att somna, mindes han uttrycket i fars ansikte, när herr Alner sade att han, Nils, var en hel karl.

Tag en liten flicka eller gosse med dig till Söndagsskolan.

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 1 september.

Ahab — en orättfärdig konung.

1 Kon. 21:1—11, 17—19.

Tänkespråk: *Den rättfärdiges hus gömmer stor rikedom, men i de ogudaktigas vinning är olycka.* Ordspr. 15:6.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningsförbundets textlista:

Måndag:	5 Mos. 17:14—20.
Tisdag:	1 Kon. 12:25—32.
Onsdag:	1 Kon. 18:7—18.
Torsdag:	2 Krön. 28:1—27.
Fredag:	Jer. 22:1—12.
Lördag:	Klagov. 4:1—13.
Söndag:	1 Kon. 21:1—11, 17—19.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1929

GÖTEBORGS STADSBIBLIOTEK